

[Boligministeren]

3. kvartal 1984.....	750	900	350	2.000
4. kvartal 1984.....	625	925	300	1.850
1. kvartal 1985.....	450	850	300	1.600
2. kvartal 1985.....	900	1.200	500	2.600
3. kvartal 1985*).....	850	1.125	475	2.450

*) Skøn.

For erhvervsbyggeriet har der gennem hele året været tale om en stigning i størrelsesordenen godt 15 pct. Denne udvikling hænger utvivlsomt nøje sammen med de positive træk, der har været og fortsat er i erhvervslivets afsætningsmuligheder og forventningerne hertil. Den ledige bygningskapacitet, der eventuelt har været i erhvervsbygninger m.v., må nu antages udnyttet, samtidig med at en del af den nye teknologi i industrien m.v. kræver nye bygninger og bygningsindretninger, der afviger noget fra de »traditionelle« erhvervsbygninger.

Alt i alt vil omfanget af påbegyndt byggeri i 1985 komme til at ligge i overkanten af niveauet for 1984 i form af et påbegyndt etageareal på skønsmæssigt 8½ mill. m² sidste år. Omfanget af udstedte byggetilladelser i de seneste måneder ligger et betragteligt stykke over påbegyndelserne, og det kan derfor forventes, at den aktuelle udvikling med kraftig vækst i erhvervsbyggeriet og lidt mere moderat stigning i boligbyggeriet vil fortsætte i hvert fald et stykke ind i 1986.

7. Udviklingen i beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren har fulgt udviklingen i påbegyndelserne i nybyggeriet – se tabel 2. Det er endvidere som allerede nævnt et særligt positivt træk i udviklingen, at beskæftigelsen ved reparation og vedligeholdelse samt om- og tilbygning er bibeholdt – og tilsyneladende stabiliseret – på et højt niveau. Der har således normalt været en tendens til faldende reparations- og vedligeholdelsesvirksomhed, når nybyggeriet viser stærk vækst.

De øgede bevillinger til sanerings- og byfornyelsesaktivitet samt de af rentefaldet afledte gunstige finansieringsbetingelser for private moderniserings- og forbedringsarbejder har utvivlsomt bidraget hertil.

Den fortsat betydelige aktivitet på reparations- og vedligeholdelsesområdet må bl.a. ses i sammenhæng med, at store dele af bo-

ligmassen, herunder ikke mindst ejerboligbyggeri opført i 1960erne og i begyndelsen af 1970erne, har et betydeligt behov for grundlæggende vedligeholdelse, udbedring af byggeskader og/eller modernisering og tilpasning til ændringer i boligefterspørgselsmønstret. Dette er også tilfældet i en stor del af det offentligt støttede byggeri fra den nævnte periode.

Det er i denne forbindelse regeringens hensigt at få hele den eksisterende bygningsmasse til at fungere bedst muligt. Et markant eksempel på en fremtidsorienteret sikring af byggeriets kvalitet udgør den i december 1985 vedtagne ordning om kvalitetssikring og oprettelse af en byggeskadefond og regler for finansiering af udbedring af byggeskadearbejder i offentligt støttet boligbyggeri opført med tilsagn fra og med 1. juli 1986. Som led i ordningen er foretaget en præcisering af såvel bygherrers som byggeriets parters ansvar for kvalitetssikring ved opførelse samt af bygherrers ansvar for, at byggeriet holdes forsvarligt ved lige. Sigtet hermed er bl.a. at forebygge byggeskader i fremtidens byggeri.

Midlerne i dette reformarbejde er kvalitetssikring, bedre kontrol med byggeriets udførelse, vedligeholdelsesplaner, femårsefter-syn og en effektivisering af ansvarsreglerne. Det er indtrykket, at reformen har sat et betydeligt skub i en række af sektorens egne bestræbelser for at forbedre forholdene. Det er væsentligt, at byggeriets parter går ind for reformerne, idet der i vidt omfang er tale om forhold, der ikke er egnede til detailregulering ved offentlige forskrifter.

Det er opfattelsen, at en sådan ordning, gennem den indflydelse, den får på byggeriets parters adfærd, på længere sigt vil medføre samfundsøkonomiske besparelser, ikke mindst ved, at boligbestanden på længere sigt bliver bedre og løbende vedligeholdt.